

MICHELIN

Wybrzeże Słowenii i Chorwacji

Istria i Kvarner

ERGO
HESTIA®

Udane
Wakacje

Partner wydawniczy @Bezdroża

Tytuł:	Wybrzeże Słowenii i Chorwacji: Istria i Kvarner – udane wakacje
Tytuły oryginału:	Zielony Przewodnik – Chorwacja, Zielony Przewodnik – Słowenia
Redaktor prowadzący:	Magdalena Suchy-Polańska
Redakcja i aktualizacja:	Natalia Musiał, Krzysztof Zadros
Korekta:	Małgorzata Przybyłowicz
Opracowanie techniczne map:	Patrycja Mikulska
Skład:	Magdalena Suchy-Polańska
Zdjęcie na okładce:	© Dave Cox / Dreamstime.com

Autorzy i wydawca przewodnika dołożyli wszelkich starań, by jego treść była jak najbardziej zgodna z rzeczywistością. Nie mogą jednak przyjąć odpowiedzialności za jakiegokolwiek skutki wynikłe z wykorzystania zawartych w nim informacji.

Będziemy wdzięczni naszym Czytelnikom za informacje dotyczące błędów i nieaktualnych informacji. Wszelkie uwagi są dla nas cenne, gdyż dzięki nim możemy poprawić kolejne wydania.

Helion S.A.
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: bezdroza@bezdroza.pl
<http://bezdroza.pl>

Drogi Czytelniku!
Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres:
<http://bezdroza.pl/user/opinie/?bewsc1>
Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Wydanie I
ISBN: 978-83-246-4386-8

Copyright © Le Guide Vert Michelin – Michelin & cie
Le Guide Vert Michelin, 46, avenue de Breteuil, 75324 Paris Cedex 07
Copyright © for the Polish Edition by Helion, 2012

Przewodniki Michelin

100 lat tradycji!

Przewodniki Michelin to doskonała inspiracja dla tych wszystkich, którzy pragną odkrywać kulturalne i naturalne dziedzictwo świata. To kulinarna i turystyczna biesiada, najpiękniejsze trasy, najwygodniejsze hotele. To ponad 150 tytułów przedstawiających największe atrakcje – na świecie, w Europie i we Francji.

Pierwszy przewodnik Michelin ukazał się ponad **sto lat temu**. Kiedy na przełomie XIX i XX wieku na francuskich drogach pojawiły

się pierwsze „automobile” André

Michelin założył we Francji sieć biur informacji podróżniczej, które wskazywały najlepsze trasy i miejsca warte odwiedzenia, doradzały, gdzie przenocować lub zatrzymać się na obiad. W 1900 r., czyli niecały rok po pierwszym samochodowym rajdzie dookoła Francji, Michelin dokonuje przełomu wydając pierwszy przewodnik w czerwonej okładce, w którym podróżujący mogli znaleźć wiele cennych wskazówek. W 1926 roku, dział turystyczny Michelin przedstawił pierwszy przewodnik regionalny, w którym zgrupowano najbardziej poszukiwane trasy i atrakcje turystyczne. Ciekawostki poszeregowano według systemu gwiazdkowego, który obowiązuje do dziś. Zamiast dotychczasowego koloru czerwonego służącego do rozróżniania przewodnika hotelarskiego, w 1939 roku wprowadzono kolor zielony.

Od roku 2006 wydawnictwo Bezdroża – partner wydawniczy koncernu Michelin w Polsce – publikuje polskojęzyczne wydania słynnych przewodników po krajach i miastach.

Nie można zapominać, że **wszystko ulega nieustannym zmianom**. Informacje praktyczne dotyczące podróży błyskawicznie się dezaktualizują: powstają nowe hotele i restauracje, zmieniają się ceny i godziny otwarcia... Zmiany są również codziennością kultury, sztuki, przemysłu i rzemiosła. Od nowinek nie są wolne nawet miejsca najbardziej znane: są przebudowywane, szczytą się nowymi nabytkami lub poszerzoną ofertą kulturalną – to wszystko wzbogaca program tradycyjnych tras turystycznych.

Zielony Przewodnik **odkrywa i omawia te zmiany**. Prezentowane atrakcje poddaje nieustannej ocenie stosując **unikalny system rekomendacji turystycznych**:

- ★★★ zobacz koniecznie
- ★★ warto odwiedzić
- ★ godne uwagi

Spis treści

INFORMACJE PRAKTYCZNE

Przed wyjazdem	8
Transport	9
Pieniądze	13
Na miejscu	14
Noclegi	18
Wyżywienie	21
Chorwacja i Słowenia od A do Z	23
Aktywny odpoczynek	26
Odkryjmy Chorwację inaczej	30
Święta i festiwale	32

ZAPROSZENIE DO PODRÓŻY

Oto Chorwacja i Słowenia	34
Historia	37
Sztuka i kultura	38
Współczesna Chorwacja	50
Współczesna Słowenia	58

WYBRZEŻE SŁOWENII

Ankaran	64
Koper	65
Izola	72
Piran	76
Portorož	82

WYBRZEŻE CHORWACJI: ISTRIA I KVARNER

Poreč	88
Rovinj	95
Pula	101
Opatija	109
Rijeka	111
Okolice Rijeki – Park Narodowy Risnjak (Nacionalni Park Risnjak), Gorski Kotar	119
Wyspy Cres i Lošinj	122
Wyspa Krk	127
Senj	133
Wyspa Rab	134

INDEKS	138
---------------------	------------

Spis planów i map

Izola	73
Koper	66
Piran	78
Portorož i okolice Piranu	84–85
Pula.....	102
Rijeka	114–115
Rovinj.....	96–97
Zatoka Kvarner	128

Ankaran (Ancarano)

Mapa okładkowa II

Ankaran, położony nad Zatoką Koperską, jest popularnym miejscem letniego wypoczynku. Słynie również jako uzdrowisko, gdzie leczą się kuracjusze z chorobami kości. Znajduje się tu także jedna z najdłuższych (1 km długości) i najlepszych plaż w Słowenii, choć wybrednym może trochę przeszkadzać bliskość ruchliwego portu w Koprze.

Usytuowanie

Po północnej stronie Zatoki Koperskiej, w pobliżu granicy z Włochami i 5 km na północ od Kopru. Ankaran może być bazą do zwiedzania słoweńskiego wybrzeża, a także do wypadów do włoskiego Triestu.

Tło

W starożytności na miejscu dzisiejszego Ankaranu znajdowała się osada Ultra. W 1072 r. przybyli tu benedyktyni z okolic Wenecji. Ich siedzibą stał się kościół św. Apolinara, później wybudowali obok klasztor pod wezwaniem św. Mikołaja. W 1774 r. można rodzina Madonizzich zamieniła go na swą letnią rezydencję, a w 1922 r. stał się ekskluzywnym hotelem.

Zwiedzanie

Do Ankaranu prowadzi szosa, która zaczyna się na wielkim skrzyżowaniu autostrady z drogą z Divačy i dochodzącą tu z północy główną szosą z Triestu. Za Ankaranem szosa wkrótce skręca na północ, dalej biegnie wzdłuż wybrzeża aż do włoskiej granicy, skąd, jadąc dalej tuż nad morzem, można przez Muggię dostać się do Triestu.

Orientacja w miasteczku nie nastrocza trudności – ciągnie się ono wzdłuż szosy biegnącej kilkaset metrów od wybrzeża zatoki. Na terenie Ankaranu ulica ta nosi nazwę Jadranska cesta. Odchodzą od niej jedynie krótkie przecznice biegnące w stronę morza lub na stoki wzgórza leżącego na północ od miasta.

W XII w. powstał tu klasztor Benedyktynów, który pełnił swoją funkcję aż do początków XVII w. Opuszczony przez mnichów, został z czasem przebudowany przez zamożną rodzinę kupiecką Madonizza z Kopru na letnią ich rezydencję. Po I wojnie światowej zmieniony w hotel, w tej roli funkcjonuje do dziś, jako położony na terenie wielkiego kompleksu turystycznego Adria Hotel Convent. Wciąż jeszcze można podziwiać barokowe elementy architektury kamiennego czworoboku budowli.

Zachód słońca na plaży w Ankaran

© Arphoto1 / Dreamstime.com

Ankaran – informator

INFORMACJA TURYSTYCZNA

TIC Ankaran – *Jadranska cesta 25* – tel. +386 5 6520444 – *tic@koper.si* – VII–VIII: codz. 9.00–21.00, poza sezonem 14.00–18.00. Można tu zasięgnąć wiadomości o kwaterach prywatnych. Ceny zaczynają się od 5 EUR w apartamencie wieloosobowym. Przy krótkich pobytach należy liczyć się z wyższymi opłatami.

TRANSPORT

Autobusy do Ankaranu kursują z dworca autobusowego w Koprze. Z Ankaranu autobusem można wyjechać się tylko w stronę przejścia granicznego Lazaret usytuowanego na szosie biegnącej wzdłuż wybrzeża lub do Koprzy.

NOCLEGI

W Ankaranie są dwa pola kempingowe:

Adria Ankaran – *Jadranska cesta 25* – tel. +386 5 6637340 – faks +386 5 6637370

– *camp@adria-ankaran.si* – *www.adria-ankaran.si* – VII–VIII: 13,50 EUR/os. z samochodem i namiotem, IV–poł. X: 11 EUR, włączając wstęp na pływalnię, dzieci 2–10 lat odpowiednio 6,75 i 5,50 EUR – wynajem całorocznych przyczep kempingowych: w sezonie 110 EUR/4 os., 15 EUR/5 os., min. 3 noce. Ładnie położone tuż przy plaży i odkrytego basenu. Na miejscu są korty tenisowe, boiska do koszykówki, siatkówki, tenisa stołowego, minigolfa. Dla dzieci przygotowano plac zabaw i trampolinę.

Študentski tabor Kamp Vagabund – *Jadranska cesta 88* – tel. +386 5 6528045, +386 41 647274 – w sezonie ok. 13 EUR/os., poza sezonem ok. 10 EUR – opłata za korzystanie z ciepłej wody ok. 0,85 EUR. Do wynajęcia spartańskie bungalowy z piętrowymi łóżkami.

Koper (Capodistria) ★★★

Mapa okładkowa II – mapa s. 66

Koper to największe miasto słoweńskiego wybrzeża i zarazem jedyny duży port morski Słowenii. Stare centrum miasta jest położone na dawnej wyspie, którą połączono z lądem przed wybuchem I wojny światowej. Z czasem za dawną laguną, na brzegu Istrii, rozwinęły się nowe dzielnice, jednak sercem miasta wciąż pozostaje stare centrum. Nie ma ono tyle uroku, co niedaleki Piran, ale jest żywym i gwarnym miastem z pięknym placem przed katedrą i pałacem weneckich pretorów.

Usytuowanie

Największe miasto słoweńskiego wybrzeża położone jest na końcu Zatoki Koperskiej, tylko 15 km na południe od Triestu. Obok miasta kończy się autostrada biegnąca z Lublany przez Divačę na wybrzeże.

Tło

Początki miasta giną w mrokach dziejów. Niektórzy twierdzą, że niegdyś istniała w tym miejscu grecka kolonia Aegida, jednak to najprawdopodobniej dopiero Rzymianie założyli na skalistej wyspie osadę i nazywali ją **Capraria Insula (Wyspa Kozia)**. W połowie VI w. n.e. północna część Istrii znajdowała się w rękach Bizantyjczyków, którzy ufortyfikowali miasto i nadali mu nazwę **Justinopolis**. Być może już wtedy istniało tu biskupstwo – kroniki z 524 r. wspominają o biskupie Nazariuszu. Po licznych perturbacjach we wczesnym średniowieczu w 1232 r. Koper stał się własnością patriarchatu akwileńskiego, by w 1297 r. dostać się pod panowanie Republiki Weneckiej i szybko stać się ośrodkiem jej władzy w Istrii. W XV i XVI w. przeżył okres wielkiej prosperity, będącej skutkiem niemal całkowitego zmonopolizowania handlu solą. Pod władzą wenecką i pod nazwą zmienioną na **Caput Histriae** (stąd włoska nazwa miasta!) pozostał aż do upadku republiki w 1797 r.

Kiedy w 1805 r. Napoleon odebrał Istrię Habsburgom, Koper stał się jednym z najważniejszych ośrodków miejskich powstałych w 1809 r. Prowincji Iliryskich. By ułatwić rozwój miasta, rozpoczęto wówczas zasypywanie płytkich, malarycznych lagun oddzielających je od stałego lądu. Po kongresie wiedeńskim w 1815 r. miasto przypadło w udziale Austrii i przez cały XIX wiek traciło znaczenie na rzecz Triestu, który w tym czasie wyrósł na najważniejszy port cesarstwa austriackiego. Pod koniec XIX w. Koper był, w porównaniu z błyskawicznie rozwijającym się niedalekim sąsiadem, już tylko małym, prowincjonalnym miastem.

NOCLEGI

- Hostel Museum..... 1
- Kompas Koper..... 2

RESTAURACJE

- Atrij..... 1
- Istrska Klet Slavček..... 2
- Kapitanija..... 3
- Primorska pekarna..... 4

Gdy pod koniec I wojny światowej upadła monarchia austro-węgierska, Koper wraz z całą Istrią znalazł się w granicach Włoch. Dojście do władzy faszystów w Rzymie oznaczało dla słoweńskiej ludności miasta przymusową italianizację. Sytuacja radykalnie się zmieniła po II wojnie światowej. Dzisiejsze wybrzeże Słowenii stało się wtedy, wraz z Triestem, terenem, o który Włochy toczyły spór z Jugosławią. Od 1945 r. Koper okupowały wojska jugosłowiańskie, a Triest – amerykańskie. W 1947 r. ze spornych terenów utworzono tzw.

Koper to największe miasto słoweńskiego wybrzeża i zarazem jedyny duży port morski Słowenii

Wąskie uliczki w Koprze

a główną szosą, która jest nazywana **Istrską cestą**, znajdują się rozległe, w znacznej części jeszcze niezabudowane tereny dawnej laguny oddzielającej wyspę od stałego lądu. Dzielnice za **Istrską cestą** są dla turysty zupełnie nieciekawe.

W architekturze Kopru dominują wpływy weneckie, a herb Wenecji (uskrzydłony lew – symbol ewangelisty św. Marka) możemy odnaleźć na wielu reprezentacyjnych budowlach miejskich.

Starówka

Zachował się tu bardzo ciekawy historyczny układ miasta, są tu stare domy, zabytki i mury obronne, w dużej mierze jeszcze o średniowiecznym rodowodzie. Do tej dzielnicy wchodzimy przez jedyną zachowaną bramę miejską – renesansową **bramę Muda**, którą wzniesiono z 1516 r. (zachował się na niej kartusz z herbem miasta, czyli słońcem). Przez ową bramę wchodzimy na ulicę Prešernov trg z niewielkim kościołem oraz **fontanną da Ponte** z 1666 r. Ma ona formę niewielkiego, kamiennego basenu, nad którym przerzuceno ozdobny marmurowy mostek.

Kutry rybackie w porcie

Wolne Terytorium Triestu, a Koper znalazł się w jego tzw. strefie B, zarządzanej przez administrację jugosłowiańską. Wreszcie, w 1954 r., przyłączono go do Jugosławii. Po tej decyzji tysiące włoskich mieszkańców miasta przeniosły się do Triestu, jednak pewna ich część pozostała – dziś stanowią tu niewielką mniejszość, prowadząc ożywioną działalność kulturalną i cieszącą się pełnym szacunkiem władz.

Zwiedzanie

Stare miasto

Na zwiedzenie starego miasta w Koprze w zupełności wystarczy jeden dzień. Wokół niego położonych jest kilka dogodnie położonych parkingów, największe z nich są usytuowane po zachodniej stronie, za halą targową przy ul. Piraniskiej.

Stare miasto w Koprze to platanina dość wąskich uliczek i zaułków – nietrudno się tu zgubić. Pomiedzy starą częścią miasta, znajdującą się na terenie dawnej wyspy,

Pałac Almerigogny

Niedaleko, przy ulicy Gortanov trg, można zobaczyć jeden z piękniejszych pałaców miejskich Kopru – XV-wieczny pałac Almerigogny z resztkami malowideł na fasadzie oraz gotyckimi oknami.

Calegaria (Čevljarska ulica) ★★

Ulica Szewców to najpiękniejsza ulica Kopru. Od średniowiecza była główną ulicą rzemieślniczą i handlową miasta. Dochodzimy nią aż do arkadowego przejścia pod Pałacem Pretorów, przez które wychodzimy na główny plac miasta, dziś zwany **Titov trg**.

Plac Titov (Titov trg)

Od wieków jest to najbardziej reprezentacyjne miejsce w Koprze. Plac, który otaczają piękne budowle sakralne i świeckie, wzniesione w okresach gotyku, renesansu i baroku, to największa atrakcja turystyczna miasta i jeden z piękniejszych miejskich zakątków w całym kraju.

Pałac Pretorów ★★

*Mieści się w południowej pierzei placu **Titov trg**.*

Architektura owego XV-wiecznego pałacu stanowi mieszaninę elementów gotyckich, renesansowych i barokowych. Te ostatnie pochodzą z XVII wieku, kiedy to budynek został poddany renowacji. Gotyckie jest lewe skrzydło (wzniesione w latach 1451/52), a renesansowe w charakterystycznym stylu weneckim – prawe (1481). Pałac był siedzibą Wielkiej Rady i sądu apelacyjnego. Na fasadzie budynku znajdują się epitafia ważnych obywateli Kopru. Pod portykiem, naprzeciwko do ulicy Čevljarskiej, można podziwiać pozostałości pierwszej miejskiej loggi z XIV w. Całą fasadę wieńczy attyka w formie krenelażu i stojący na środku posąg Sprawiedliwości z mieczem i wagą. Po zachodniej stronie placu znajduje się Foresteria z XV wieku, z renesansowym portalem del Corte i **Armeria** (z XVI w.). W przeszłości budynki te były siedzibą administracji miejskiej i wojskowej.

Katedra Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny ★

Otwarte: pn.–czw. 10.00–17.00, pt.–nd. 10.00–18.00 – dorośli 3 EUR, dzieci 2 EUR.

Wschodnią część placu zajmuje zbudowana w XV wieku w stylu gotycko-renesansowym katedra. Według tradycji jest to piąta lub nawet szósta świątynia wzniesiona w tym miejscu. Surowa, marmurowa fasada podzielona jest na dwie kondygnacje. Dolna pochodzi z ok. 1394 roku, utrzymana jest w stylu gotyckim i stanowi dzieło weneckiego kamieniarza Bartolomeo Bono. Prawie sto lat później wybudowano drugą kondygnację fasady, oddzieloną od dolnej niezbyt wydatnym gzymsem. Ta górna część fasady jest już utrzymana w stylu renesansowym. Podczas prac renowacyjnych w XVIII wieku trójnawowe, halowe wnętrze przebudowano na styl barokowy, dodając kopułę nad skrzyżowaniem naw. W surowym wnętrzu z potężnymi doryckimi filarami sklepienia udekorowano sztukateriami tylko w prezbiterium oraz wnętrze kopuły. W bocznych nawach stoją liczne ołtarze z pięknymi rokokowymi świecznikami i pochodzącymi z różnych okresów obrazami. Za rokokowym, marmurowym ołtarzem głównym z 1789 roku, nad którym wiszą okazałe baldachim, i kamienną ścianką z biskupim tronem, można podziwiać wczesnoromański, kamienny nagrobek (wedle tradycji jest pod nim pochowany pierwszy tutejszy biskup, św. Nazariusz). U stóp ścian prezbiterium i apsydy ustawiono barokowe stalle z tronem biskupim oraz okazałe, także drewniane, pulpity pochodzący z lat 1686–87. Trochę późniejszy jest wspaniały rokokowy kandelabr zwany Fanoli.

Po północnej stronie katedry, po drugiej stronie wąskiej uliczki, znajduje się jedna

Jednym z najciekawszych zabytków jest miejska dzwonnica

© Photoey / Stockphoto.com

z najstarszych budowli Kopru – pochodzące z XII w. **romańskie baptysterium** św. Jana Chrzciciela. Przed katedrą jest wysoka miejska **dzwonnica**. Początkowo była to romańska wieża obronna i skarbiec miejski. Od XV wieku pełniła funkcję dzwonnicy, a ostatniej jej przebudowy dokonano w XVII stuleciu. Na wysokości 43 metrów znajduje się galerijka, z której możemy podziwiać piękny widok miasta, okolicy i całej zatoki Kopru.

Loggia miejska★

Ta charakterystyczna dla włoskich miast budowla usytuowana jest po północnej stronie placu. Jest utrzymana w stylu gotyku weneckiego, a jej budowniczymi byli Mikołaj z Piranu i Tomasso z Wenecji. Została wzniesiona ok. 1464 roku, a odrestaurowana – w XVII w. W niszy nad kapitelem narożnej kolumny znajduje się posąg Madonny, upamiętniający wielką epidemię z lat 1554–55. Pod arkadami loggii działa już od połowy XIX wieku **kawiarnia Loggia**. Mieści się tutaj także galeria sztuki.

Plac Brolo (Trg Brolo)

Po wschodniej stronie katedry znajduje się rozległy plac Brolo, ze skwerem, na którym znajdują się dwie weneckie cysterny z XV wieku. Można tu podziwiać trzy pałace. **Pałac Vissi-Nardi** (z końca XVII w.) zajmuje wschodnią pierzeję placu i dzisiaj mieści się w nim gimnazjum. **Pałac Brutii**, (2 poł. XVIII w.), usytuowany w północnej części placu, to dziś siedziba biblioteki miejskiej. **Pałac Gravisi-Barbabanca** (wzniesiony w 1710 roku), w południowej części placu, ozdobiony jest dekoracyjnymi obramowaniami okien oraz wolutowym szczytem. Na placu mieści się również XV-wieczna kamienica z kamiennymi oknami, zwana **domem Rin**.

Rotunda św. Eliasza

Przy niedalekiej ul. Dijaškiej, za brzydkim, nowym gmachem internatu, znajduje się najstarszy kościół w Koprze, dawne baptysterium, wzniesione w połowie XI wieku. Zamieniono je na kościół Wniebowzięcia Matki Boskiej i odnowiono w 1694 roku w stylu barokowym.

Ulicą Dijašką wejdziemy do dawnej dzielnicy rybackiej – uliczki są tu szczególnie wąskie, a domki – skromniejsze niż w pozostałych częściach starego Kopru. Centrum dzielnicy stanowi **Ribški trg**, gdzie niegdyś sprzedawano ryby niemal prosto z łodzi. Dziś, niestety, plac oddziela od morza nie tylko mur z kolorowym graffiti, ale i wielkie hale oraz magazyny portowe.

Kościół św. Anny★★

Na wschodnim krańcu miasta, przy placu Destradijev trg, jest usytuowany jeszcze jeden ciekawy obiekt – franciszkański kościół z XV–XVI w. Wewnątrz, w chórze, znajdują się

Jedna z uroczych uliczek Kopru

© Ina Van Hateren / Dreamstime.com

Uliczki Kopru pełne są zachwycających niespodzianek

bardzo cenne, pochodzące z XV wieku gotyckie stalle z pięknymi dekoracjami rzeźbiarskimi, a poza tym rokokowe kandelabry i skromne ołtarze.

Muzeum etnograficzne

Otwarte: VII–VIII wt.–sb. 9.00–13.00 i 18.00–21.00 – dorośli 2 EUR, dzieci i studenci 1,50 EUR. Przy Gramšijev trg znajduje się niewielkie muzeum – oddział muzeum regionalnego. Zajmuje ono stary gotycki dom Agheffo, bardzo charakterystyczny dla średniowiecznej zabudowy miasta. Stąd do ulicy Cankarjeva wracamy, przechodząc obok gmachu dawnego klasztoru Klarysek z arkadowym dziedzińcem. W budynku obecnie mieści się archiwum, a na jego dziedzińcu stoi pomnik pierwszego prezydenta niepodległej Grecji, urodzonego w Koprze Joanisa Kapodistriasa (Joannis Capo d'Istria; 1776–1831).

Pałac Belgramoni-Tacco – muzeum regionalne (Pokrajinski muzej) ★★

Kidričeva 19 – tel. +386 5 6633570 – www.pokrajinskimuzej-koper.si, otwarte: VII–VIII – wt.–pt. 9.00–19.00, sb.–nd. 9.00–13.00. Dorośli 2 EUR, dzieci i studenci 1,50 EUR.

© Jajobob / Dreamstime.com

Okno na poddaszu jednego ze starych domów

© Simonkr / Dreamstime.com

Żaglówka przy wybrzeżu Kopru

W zachodniej części miasta najciekawsza ulica to zaczynająca się na placu Titov trg ul. Kidričeva, przy której stoją liczne stare domy. Wśród nich (oznaczony numerem 19) wyróżnia się wybudowany w początkach XVII wieku wielki manierystyczny Pałac Belgramoni-Tacco. Masywna fasada z ogromnym oknem na piętrze i potężną bramą z ciekawą żelazną kołatką kryją obszerną sień i wnętrza, w których obecnie mieści się muzeum regionalne. W wielkiej sieni na parterze umieszczono lapidarium z licznymi cennymi płytami nagrobnymi i epitafijnymi, kartuszami herbowymi itp. W muzeum warto obejrzeć galerię rzeźby i malarstwa od XVI w., a także kopie średniowiecznych fresków z różnych kościołków w regionie.

Pałac Tutto-Galardo

W zbudowany w XVII wieku gmach wmurowano pochodzącą z twierdzy Castel Leone potężną marmurową płytę z lwem weneckim. Naprzeciwko pałacu stoi kilka charakterystycznych domów gotyckich z pierwszym piętrem wysuniętym ponad ulicę na drewnianych konsolach.

Plac Carpacciov (Carpacciov trg)

Nazwano go imieniem weneckich malarzy z rodziny Carpaccio – ojca (Vittore) i syna (Benedetto), którzy mieszkali w jednym z domów przy owym placu. Na jego środku stoi **kolumna św. Justyny** wzniesiona na pamiątkę wystawienia przez miasto galery, która brała udział w sławnej wielkiej bitwie morskiej pod Lepanto w 1571 roku, między sprzymierzoną flotą chrześcijańską a wielką flotą osmańską. W kapitulu kolumny można dostrzec herb Kopru – słońce.

© Ina Van Hateren / Dreamstime.com

Czerwone dachy miasta

Wybrzeże Słowenii i Chorwacji

Istria i Kvarner

Ruszajcie w świat z przewodnikami Michelin!

Zapraszamy w podróż po najwspanialszych regionach świata.

W trzech częściach przewodnika z serii „Udane wakacje” znajdziecie niezbędne informacje o celu Waszej podróży:

- informacje praktyczne – przydatne przed i w trakcie podróży
- zaproszenie do podróży – część prezentująca informacje geograficzno-historyczne i kulturowe
- Wybrzeże Słowenii oraz Wybrzeże Chorwacji: Istria i Kvarner – rozdziały proponujące trasy zwiedzania miast i opisujące interesujące miejsca

Gwiazdki (tradycyjny system oceny atrakcji turystycznych)

- ★★★ zobacz koniecznie
- ★★ warto odwiedzić
- ★ godne uwagi

Precyzyjne **mapy**:

- ogólna mapa wybrzeża Chorwacji (Istria i Kvarneru) na wewnętrznej stronie przedniej okładki
- mapy najważniejszych miast
- ogólna mapa wybrzeża Słowenii na wewnętrznej stronie tylnej okładki

Nr katalogowy: **7852**

Księgarnia internetowa:

<http://bezdroza.pl>

Zamówienia telefoniczne:

tel.: 0 801 339900

kom.: 0 601 339900

MICHELIN

Zaplanuj trasę podróży
z serwisem
www.ViaMichelin.com

ISBN 978-83-246-4386-8

9 788324 643868 >

Cena 19,90 zł